

Samling af Afgørelser

Forenede sager T-828/14 og T-829/14

**Antrax It Srl
mod**

Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret

»EF-design – ugyldighedssag – registrerede EF-design, der gengiver termosifoner til radiatorer – tidligere design – ulovlighedsindsigelse – artikel 1d i forordning (EF) nr. 216/96 – artikel 41, stk. 1, i chartret om grundlæggende rettigheder – princippet om uvildighed – appelkammerets sammensætning – ugyldighedsgrund – manglende individuel karakter – artikel 6 og artikel 25, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 6/2002 – EUIPO's opfyldelse af en dom om annullation af en afgørelse fra kontorets appelkamre – mættet kunstform – tidspunktet for bedømmelsen«

Sammendrag – Rettens dom (Anden Afdeling) af 16. februar 2017

1. *Retslig procedure – fremsættelse af nye anbringender under sagens behandling – betingelser – uddybning af et eksisterende anbringende, som har en nær sammenhæng med dette*

(Rettens procesreglement, art. 84, stk. 1)

2. *EF-design – klagesag – søgsmål ved Unionens retsinstanter – annullationssøgsmål – ulovlighedsindsigelse – mellemkommende karakter – lovlig*

(Art. 263 TEUF og 277 TEUF; Rådets forordning nr. 6/2002, art. 61, stk. 2)

3. *EF-design – klagesag – appelkamre – kvalifikation af kontoret som en administration – parters ret til en retfærdig »proces«*

foreligger ikke

(Den Europæiske Unions Charter om grundlæggende rettigheder, art. 41, stk. 1; Kommissionens forordning nr. 216/96, art. 1d)

4. *EF-design – ugyldighedsgrunde – manglende individuel karakter – design, der ikke giver den informerede bruger et anderledes helhedsindtryk end det, det tidligere design giver – helhedsvurdering af alle det tidligere designs bestanddele*

(Rådets forordning nr. 6/2002, art. 6, stk. 1 og 2)

5. *EF-design – ugyldighedsgrunde – manglende individuel karakter – design, der ikke giver den informerede bruger et anderledes helhedsindtryk end det, det tidligere design giver – mættet kunstform – relevans*

(Rådets forordning nr. 6/2002, art. 6, stk. 1 og 2)

6. *EF-design — ugyldighedsgrunde — manglende individuel karakter — design, der ikke giver den informerede bruger et anderledes helhedsindtryk end det, det tidligere design giver — informeret bruger — begreb*

[Rådets forordning nr. 6/2002, art. 6, stk. 1, og art. 25, stk. 1, litra b)]

7. *EF-design — ugyldighedsgrunde — manglende individuel karakter — design, der ikke giver den informerede bruger et anderledes helhedsindtryk end det, det tidligere design giver — mættet kunstform — tidspunktet for bedømmelsen*

(Rådets forordning nr. 6/2002, art. 6, stk. 1)

8. *EF-design — bestemmelser om sagsbehandlingen — begrundelse af afgørelser*

(Art. 296 TEUF; Rådets forordning nr. 6/2002, art. 62, første punktum)

9. *EF-design — bestemmelser om sagsbehandlingen — prøvelse ex officio af de faktiske omstændigheder — pligt til at udvise fornøden omhu — sag vedrørende ugyldighed — prøvelsen begrænset til de påberåbte anbringender — hensyntagen til velkendte kendsgerninger*

(Rådets forordning nr. 6/2002, art. 63, stk. 1)

10. *EF-design — kontorets afgørelser — ligebehandlingsprincippet — princippet om god forvaltningsskik — kontorets tidligere afgørelsespraksis — ligebehandlingsprincippet — krav om en streng og fuldstændig undersøgelse i hvert enkelt konkret tilfælde*

(Rådets forordning nr. 6/2002)

1. Jf. afgørelsens tekst.

(jf. præmis 24)

2. Det forhold, at forordning nr. 6/2002 om EF-design ikke udtrykkeligt nævner ulovlighedsindsigelsen som et mellemkommende retsmiddel, som borgerne kan påberåbe sig for Retten, når de nedlægger påstand om annullation eller ændring af en afgørelse fra et appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret, forhindrer ikke borgerne i at gøre en sådan indsigelse gældende inden for rammerne af en sådan sag. Denne ret følger af det almindelige princip, hvorefter artikel 277 TEUF sikrer, at hver part i en retssag med henblik på at opnå annullation af en afgørelse, som berører ham umiddelbart og individuelt, er berettiget til at anfægte gyldigheden af tidligere retsakter fra institutionerne, som er hjemmel for den anfægtede afgørelse, også selv om parten ikke var beføjet til i medfør af artikel 263 TEUF at anlægge direkte søgsmål til prøvelse af de nævnte retsakter, hvis retsvirkninger parten således er omfattet af, uden at have været i stand til at anlægge sag om ophævelse af dem.

(jf. præmis 31)

3. Proceduren for appelkamrene ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret ikke er en domstolsprocedure, men en administrativ procedure. Det er imidlertid allerede blevet udtalt, at der hverken er en retsregel eller noget princip, som er til hinder for, at en administration overlader det til de samme ansatte at foretage en fornyet behandling af en sag, der anlægges i medfør af en dom, hvorved en afgørelse annulleres, og at det ikke kan opstilles som et almindeligt princip, der følger af forpligtelsen til at være uvildig, at en administrativ eller retslig instans har pligt til at hjemvise sagen til en anden myndighed eller til et andet organ under den samme myndighed. Præsidiets hjemvisning i overensstemmelse med artikel 1d i forordning nr. 216/96 om fastsættelse af

forretningsordenen for appelkamrene ved Harmoniseringskontoret for Det Indre Marked (varemærker og mønstre) af en sag efter annulation til det samme appelkammer som det, der tidligere traf afgørelse, uden forpligtelse til at sammensætte dette appelkammer anderledes tilsidesætter derfor ikke forvaltningens forpligtelse til at være uvildig som omhandlet i artikel 41, stk. 1, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

(jf. præmis 38-40)

4. Jf. afgørelsens tekst.

(jf. præmis 53 og 54)

5. Jf. afgørelsens tekst.

(jf. præmis 55)

6. Jf. afgørelsens tekst.

(jf. præmis 56)

7. Det er på tidspunktet for indgivelsen af ansøgningen om registrering af det anfægtede design, at der i overensstemmelse med artikel 6, stk. 1, i forordning nr. 6/2002 om EF-design skal foretages en undersøgelse af den individuelle karakter af det anfægtede design og eventuelt godtgøres, at der foreligger en mættet kunstform.

(jf. præmis 63)

8. Jf. afgørelsens tekst.

(jf. præmis 74 og 82)

9. Jf. afgørelsens tekst.

(jf. præmis 90 og 91)

10. Jf. afgørelsens tekst.

(jf. præmis 93)